

Казки про тварин

Що кому любе

Що кому любе

Жив раз давно-давно чоловік, котрий мав kota, гусей та кури. Як наступило літо й сонце добре припекло, гуси зібралися воду шукати. Ідуть, ідуть, ідуть. Зустріли курочку. — Куди йдете, гуси? — Шукаємо воду, бо велика спрагота. — І я йду з вами,— каже курочка, бо ж і її сонце пригріло й дуже тепло їй вчинилося, що аж рот роззявила... — Ну, ходи з нами. Ідуть, ідуть, ідуть. Зустріли kota. — Куди йдете? — питає кіт. — Шукаємо воду. — І я з вами піду, добре? — Ходи. Ідуть, ідуть, ідуть. Нарешті побачили озеро. Гуси знялися на крила й полетіли у воду. Плавають, купаються, й так їм добре, що аж гогочуть. Курочка й кіт стали на березі й дивляться. Сонце парить. Дуже хотіли б залізти у воду, але бояться... Аж ось помітили у воді таких, як вони, kota й курочку. — Ну, коли вони не бояться, то чого нам боятися? І поскакали у воду... Але нараз почали тонути. Лиш в бідою вибралися на берег. Кіт глянув на озеро, й так йому недобре вчинилося, що аж затрясся, втерся лапками та й каже: — Не буду я більше такий дурний, щоб лізти у воду. Помиюся я й на печі. А курочка собі: — І я не буду дурна лізти більше у воду. Ліпше попорпаюся у попелі. При цьому зібралися і йдуть додому. Курочка скочила в купу порошу й од радості замахала крилами. — Се моя купіль! Сто раз ліпша, як вода! А кіт шмигнув до хижі, скочив на піч, замурчав і почав лапками митися. — Не проміню я піч на озеро. На печі не треба плавати. І від того часу гуси купаються у воді, коти миються на печі, а кури порпаються в поросі. А хто не вірить, най перевірить!